

altsaa dette Principspørgsmaal, hvorom her er Tale, og kan det end være rigtigt fra et vist Synspunkt at sige, at det eneste rette Standpunkt var det at holde ethvert Principspørgsmaal borte, saa er det fra den modsatte Side fuldkommen rigtigt og berettiget netop at minde om, at det er et Princip, her er Tale om.

Endnu skal jeg omtale en Ytring af den ærede Kultusminister. Han fandt, at der var en paafaldende Modsigelse mellem den Maade, hvorpaa to af Udvalgets ærede Medlemmer havde motiveret deres Forslag. Den ene havde nemlig sagt, at Tilsluddet var i Reglen fast, og den Anden havde sagt, at det skulde bestemmes efter Behov. Jeg kan ikke see nogen Modsigelse derimellem; disse to Ytringer stemme fuldkommen overens. Det er et i Reglen fast Tilslud, men som iøvrigt bestemmes efter Behov. Det passer meget godt sammen, og jeg kan ikke finde nogen Indvending at gjøre derimod. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke opholde det ærede Thing længere.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet (Stemmer: Afslutning! Afslutning!).

C. B. Nimestad: Da jeg fremtræder som Forslagsstiller, vilde Thinget maaskee bevise mig den Ære at høre mig et Dieblif. Den ærede Ordfører har i Sandhed ikke alene holdt den Trusel, han udstødte for et Par Dage siden ved denne Sags tidligere Behandling, at han vilde holde en lang Tale, dersom man kom ind paa det store Spørgsmaal; thi han har ikke alene holdt een lang Tale, men to, saa det er overordentlig vanskeligt at holde fast, hvad han har sagt, især da jeg forlangte Ordet, da han var midt i sin første Tale, og jeg derefter har maattet høre ikke alene paa den første, men ogsaa paa den anden, forinden jeg har faaet Ordet; men saa meget erindrer jeg dog af hvad den ærede Ordfører udtalte, at jeg bestemt tør sige, at hvis jeg havde det skrevet liggende for mig, vilde det ikke være vanskeligt at gjendrive det Allermeste deraf. Een Ting maa jeg dog lægge Vægt paa, saa meget mere som noget lignende blev fremsført

af den ærede Kultusminister. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har nemlig sin egen Maade, hvorpaa han forsøger at virke ind paa en Afstemning, ved at henvise til Forholdet i et saadant Tilfælde mellem enkelte Personligheder her i Thinget. Forleden Dag opfordrede han os saaledes til at stemme, som han ønskede det, fordi, som han sagde, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og han vare enige, og idag raader han til at stemme mod det af 3de ærede Rigsdagsmænd, deriblandt Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds, og mig stillede Forslag, fordi den sidstnævnte ærede Rigsdagsmands Motivering af Forslaget og min Motivering ere forskjellige. Det er en ganske suurvrig Fremgangsmaade, og jeg kan ikke begribe, hvor han vil ende, naar han begynder saaledes; men dersom han vil fortsætte denne Fremgangsmaade, gjør han vistnok bedst i først at feie for sin egen og sit Parties eller sine Venners Dør; thi hvad vil han sige, naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) staaer frem og siger: „Forkast Mindretallets Forslag; det vil være farligt for Staten, da man derved kan komme til at give mange flere Penge end opført i Loven“? Det Samme siger ligeledes den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), og en Anden siger: „Forkast det, thi det er farligt for Kommunen; den vil risikere derved ikke at faae de Penge, den skal have.“ Hvorfor staaer den ærede Rigsdagsmand da ikke op og siger: Antag ikke dette Forslag, som motiveres paa saa forskjellig Maade af ærede Medlemmer, der forsvare det? Den ærede Rigsdagsmand meente, at jeg havde bragt bengalske Flammer under mit Foredrag; men jeg finder, at er der Nogen, der har bragt disse Flammer under disse Forhandlinger, da er efter min Mening den ærede Rigsdagsmand den eneste Fyrværker, maaskee assisteret af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg tør sige mig fri for at have tændt bengalske Flammer; jeg har talt med al Rolighed og haaber, at jeg skal blive ved at tale om denne Sag dermed. — Den